

تولد رابیندرانات تاگور فیلسوف، نویسنده و شاعر بلند آوازه هندی (1861م)

رابیندرانات تاگور شاعر و نویسنده هندی در 6 مه سال 1861م در خانواده‌ای برهمنی که افراد آن شاهزاده بودند، متولد شد.

رابیندرانات تاگور شاعر و نویسنده هندی در 6 مه سال 1861م در خانواده‌ای برهمنی که افراد آن شاهزاده بودند، متولد شد. او از کودکی به سرودن شعر روی آورد و قبل از 18 سالگی، بیش از هفت هزار بیت شعر سرود و مقالات فراوانی در روزنامه نوشت. تاگور در 16 سالگی برای تحصیل حقوق راهی انگلستان شد و هم‌زمان، به تحقیق درباره شاعران انگلیسی پرداخت. وی در سال 1901م خانه صلح را در هندوستان تأسیس کرد و همه نظراتش را درباره چگونگی آموزش و پرورش در این مدرسه به مرحله عمل درآورد. تاگور در این مدرسه به تربیت و ارشاد جوانان هندی پرداخت و براساس اندیشه‌های مذهبی و سنتی به پیشرفت معنوی آن کمک کرد تا این‌که پس از بیست سال، به دانشگاه تبدیل شد. تاگور از هنگامی که به نهضت ملی هند پیوسته بود بیشتر، اشعار تبلیغاتی می‌سرود، ولی به تدریج، کارهای پر حرارت ایام جوانی را رها کرد و راه نویسندگی خاص خود که در آن، توصیف‌های لطیف طبیعی را با تفکرات مذهبی و فلسفی در هم آمیخته بود، در پیش گرفت. در این زمان بود که وی از همه آثار ادبی قدیم هند به ویژه ادبیات قدیم سانسکریت استفاده و اقتباس نمود و آثارش در سراسر هند رواج یافت. او در طول عمر خود سه هزار ترانه سرود، شصت کتاب منتشر کرد و مقالات، داستان‌های طولانی و وعظ و نمایش‌نامه‌های زیادی از خود به جای گذارد. قربانی، پادشاه و ملکه و زورق طلایی از جمله آثار اوست. همچنین دیوان گیتانجالی وی، به سبب ارزش معنوی و احساس عمیق انسانی که در اشعار آن نهفته است، شهرتی جهانی دارد. تاگور به وسیله این دیوان و نیز حدود یک‌صد دیوان شعر که منتشر نمود، به عنوان بزرگ‌ترین شاعر زمان خود معرفی گردید. علاوه بر کارهای ادبی، تاگور دارای فلسفه‌ای مخلوط از فلسفه شرقی و اخلاقیات مسیحی و یهودی بود. وی چندان رغبتی به حیات اخروی نشان نمی‌داد و آنچه بیشتر به آن توجه می‌کرد، تحول مترقیانه انسان در زندگی فعلی او بود. تاگور اعتقاد داشت که این تحول، فرایند یادگیری از طریق رنج است و این اندیشه را به زیبایی تمام در یکی از اشعار خود بیان می‌کند. از میان آثار منثور تاگور که بیان‌کننده فلسفه او هستند، شاید دل‌انگیزتر از همه، مجموعه نامه‌های خارجی اوست که در سال 1921م انتشار یافت. تاگور در سال 1913م جایزه نوبل ادبیات را دریافت کرد و از دانشگاه آکسفورد لندن، دکترای افتخاری گرفت و او نه تنها به خاطر زیبایی شاعرانه سبکش در نوشتن بلکه به خاطر عمق افکار فلسفی‌اش، شایسته دریافت نوبل شد. رابیندرانات تاگور سرانجام در 7 اوت 1941م پس از یک عمل جراحی در هشتاد سالگی در کلکته درگذشت.